

Γενικά αν και τα τραγούδια μου είναι κυρίως βιωματικά, δεν είμαι από τους ιδιαίτερους μουσικούς που ξυπνούν και συνθέτουν μέσα στη νύχτα έχοντας ακούσει φωνές.

Ωστόσο σε αυτήν την περίπτωση έγινε ακριβώς έτσι.

Έβλεπα ένα όνειρο και λίγο – λίγο, χάνονταν όλα και έμενα μόνος και μετά ούτε καν αυτό...

Άκουγα ξεκάθαρα τη βασική μετέπειτα μελωδία του τραγουδιού και τους στίχους...

Ξύπνησα δακρυσμένος...

Αχ μωρέ Γιαννάκο

τώρα δεν υπάρχουν πουθενά, πουθενά, πουθενά...

Πουθενά

Χαρά το σπιτικό σου
δεν πρόκειται να δει
κανένα όνειρό σου
ξύπνιο δε θα σε βρει

Στο μέλλον το δικό σου
το φως δε θ' ακουστεί
κι ούτε στο υπόγειό σου
γελάει το παιδί

Άμοιρε Γιαννάκο
τη ζωή δε βρίσκεις πουθενά
Αχ μωρέ Γιαννάκο

Άμοιρε Γιαννάκο
πλέον δε σε βρίσκω πουθενά
Αχ μωρέ Γιαννάκο
τώρα δεν υπάρχουν πουθενά, πουθενά, πουθενά